

5 pôstna nedeľa 2023 A

AI Server Novinky v apríli 2011 uverejnili túto správu: V stredu krátko po polnoci si posunovač na železničnej stanici v Benešove všimol telo ležiace v koľajisku a okamžite zavolať záchranku a políciu. Lekár zo stredočeskej záchrannej služby telo ohliadol a konštatoval, že muž je mŕtvý. Kriminalisti začali telo skúmať, netušiť, že ich čaká šok. Pod ich rukami sa muž náhle prebral. "Začal sa s policajtmí normálne rozprávať, povedal, že si nič nepamätá a že netuší, ako sa dostal na koľaje." Policajti muža otestovali na alkohol a drogy, ale nič z toho nebolo na vine jeho nevysvetliteľného stavu.

KE Pravdepodobne každý, kto videl Lazara po štyroch dňoch opäť chodiť, rozprávať, jednoducho žiť, musel čeliť podobnému šoku. A Ježiš sa k svojmu činu pridal slovami: „Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie. A nik, kto žije a verí vo mňa, neumrie naveky.“

DI Texty Jánovho evanjelia, ktoré nám liturgia predkladá v tieto tri ostatné pôstne nedele, spolu úzko súvisia. Najprv spoznávame Boží dar samaritánke /živá voda/; potom Kristus, pravé Svetlo, otvoril oči mužovi slepému od narodenia, aby videl nielen telesne, ale hlavne duchovne. Tieto symbolické gestá ohlasujú krst, naše narodenie z vody a Ducha Svätého. Dnes nám ďalšia udalosť plná hlbokých symboliky hovorí o tom, čo krst prináša - možnosť žiť večne v radosť vo vzťahu s Bohom.

PAR Táto radosť sa môže začať už tu na zemi. Nemám tu na mysli zábavu, bujaré veselie, ale radosť ako dôsledok správneho života podľa Krista a s Kristom. Lenže tu nám stoja v ceste 2 prekážky: hriech a duchovná choroba, duchovné zranenie nelásky. Aj po krste hrešíme. Hriech sa netýka len správania, ale predovšetkým vzťahu k Bohu a blížnemu. Keď hrešíme, odvraciamy od Boha nielen svoju tvár, ale aj myseľ, srdce, celého svojho ducha. Keď to robíme, Boh sa nemení, ale zmena sa uskutočňuje v nás. Láska v nás vädne, až takmer umiera.

Vinny Flynn napísal knihu *Sedem tajomstiev svätej spovede*. Píše v nej toto: „Väčšina ľudí si myslí, že spoveď je o odpustení. Tento pochop však nie je celkom správny. Slovo, ktoré najlepšie vystihuje význam spovede, je uzdravenie. Hlavným dôvodom, prečo sa k

spovedi vraciamy s tým istým zoznamom, je, že nerozumieme tomu, čo s nami chce Kristus v spovednici začať robiť. Chce nás uzdravovať z postojov, nezvládnutých túžob, problémov a zranení, ktoré spôsobujú, že stále páchame tie isté hriechy. Ale predovšetkým chce obnoviť vzťah lásky medzi deťmi a nebeským Otcom. Ak chodíme do spovednice len preto, aby sme vyznali svoje hriechy a dostali odpustenie, obmedzujeme skúsenosť, ktorú nám chce Boh dať. Ale ak ideme vyznať všetko, áno, svoje hriechy, ale aj svoju biedu: svoju chorobu, svoju zlomenosť, svoju zranenosť, potom nedostaneme len odpustenie, ale začneme proces hlbokého uzdravovania vzťahu, ktorý nás obnovuje ako deti Nebeského Otca.“

MY To dokazuje aj skúsenosť nebohého exorcistu Eliasa Vellu: "Stalo sa to počas seminára v Českej republike. Zúčastnili sa na ňom laici, rehoľné sestry a kňazi. Počas rôznych rozhovorov som si uvedomil, že takmer všetci, ale najmä kňazi a rehoľní bratia, pociťovali veľký hnev voči svojim nadriadeným. Kňazi sa sťažovali na biskupov, rehoľné sestry kritizovali svojich predstavených. Mal som pocit, že niečo nie je v poriadku, a tak sme vytvorili malé skupinky kňazov, rehoľníkov a rehoľných sestier. Keď sme išli trochu hlbšie, zistili sme, že všetci cítili v srdci veľký hnev na minulý komunistický režim. Cítili, že ich režim stále utláča, a práve tento pocit podnecoval ich hnev voči akejkolvek autorite. Keď sme sa dostali k tomuto bodu, pochopili sme, že existuje takzvaný prenos. Hnev, ktorý cítili voči režimu, sa prenášal na akúkoľvek autoritu. A tak bolo potrebné liečiť hnev, ktorý cítili voči komunistickému režimu, namiesto toho, aby sme ich presviedčali, aby si vytvorili pokojnejší a vyváženejší vzťah s biskupmi a nadriadenými. Usporiadali sme malú slávnosť, na ktorej sme všetkých požiadali o odpustenie bývalému režimu. Bolo potrebné, aby sme začali odpustením, až potom sa mohli pohnúť ďalej a zlepšiť vzťahy aj s nadriadenými." A zažili radosť z toho, že boli "vzkriesení" z tohto neduhu choroby a hriechu.

ADE Bratia a sestry. Skúsme si pred sviatosťou zmierenia zvyknúť ospravedlniť sa a odpustiť tým, ktorí nám ublížili. Potom sa aj pre nás môže začať skúsenosť vnútorného uzdravenia vo vzťahu s Bohom a blížnymi ako skúsenosť dosiahnutia pokoja ako predchuť vzkriesenia. Amen